Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 603/2026
10.06.2026. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 5. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Градимира Налића и Душана Игњатовића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж3 26/2025 од 20.02.2026. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2026. године, једногласно, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Градимира Налића и Душана Игњатовића, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж3 26/2025 од 20.02.2026. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Алексинцу К бр.57/25 од 09.04.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у траајњу од три месеца и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року од две године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка. Истом пресудом окривљени је на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 5. КЗ.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 бр.117/25 од 07.10.2025. године, усвајањем жалбе ОЈТ у Алексинцу и окривљеног, преиначена је пресуда Основног суда у Алексинцу К бр.57/25 од 09.04.2025. године и окривљени је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, а оглашен кривим да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 5. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од три

месеца за коју је одређено да се неће извршити уколико окривљени у року од две године по правноснажности пресуде не учнини ново кривично дело и осуђен је на новчану казну у износу од 30.000,00 динара. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж3 26/2025 од 20.02.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и потврђена пресуда Вишег суда у Нишу Кж1 бр.117/25 од 07.10.2025. године.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж3 26/2025 од 20.02.2026. године захтев за заштиту законитости су поднели браниоци окривљеног АА- адвокати Градимир Налић и Душан Игњатовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијану пресуду и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док у осталом делу недозвољен и нема законом прописан садржај.

Браниоци окривљеног у поднетом захтеву истичу повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводећи да у чињеничном опису не постоји радња извршења кривичног дела и да не садржи сва обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 5. КЗ, као и да не постоји умишљај, као неопходан облик кривице.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног ААсе, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Кривично дело насиље у породици из члана 194. став 5. Кривичног законика врши онај ко прекрши мере заштите од насиља у породици које му је суд одредио на основу закона, којим се уређују породични односи.

У изреци пресуде је наведено да је окривљени дана 01.06.2024. године... у стању урачунљивости, прекршио меру заштите од насиља у породици коју му је суд одредио на основу закона којим се уређују породични односи, обраћајући се оштећеној..., на улазу у градски парк..., речима претеће садржине „Срећан ти рођендан, али биће ти задњи“, након чега је наставио кретање у працу супротном од кретања оштећене, иако му је пресудом Основног суда у Алексинцу 4П2и бр.3/23 од 16.01.2024. године одређена мера заштите од насиља у породици и забрањено свако даље узнемиравање оштећене... у трајању од 1(једне) године почев од 16.01.2024. године, при чему је био свестан да својом радњом може учинити кривично дело, али је на то пристао, иако је био свестан да је то забрањено.

По налажењу Врховног суда, у описаним радњама окривљеног стичу се сва битна законска субјективна и објективна обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 5. КЗ за које је окривљени оглашен кривим и осуђен правноснажном пресудом. Наиме, у изреци правноснажне пресуде је описана радња извршења наведеног кривичног дела јер је окривљени прекршио меру заштите од насиља у породици којом му је забрањено свако даље узнемиравања оштећене и обратио јој се речима „Срећан ти рођендан, али биће ти задњи“, након чега је наставио кретање у працу супротном од кретања оштећене, па су као неосновани оцењени наводи захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног којима се указује да је правноснажном пресудом на штету окривљеног учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ААу осталом делу је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Браниоци окривљеног истичу и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, наведену повреду закона образлажу тако што наводе да је изреком пресуде за исту радњу окривљени ослобођен за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, а онда оглашен кривим за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 5. КЗ, на који начин се суштински указује да је изрека пресуде неразумљива односно на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд захтев бранилаца окривљеног АА, у овом делу, оценио недозвољеним.

Поред наведеног, у поднетом захтеву браниоци истичу и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, која представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, али како у образложењу захтева не даје ни један разлог због којег сматра да је дошло до повреде наведене одредбе закона, а имајући при томе у виду да Врховни суд испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, то је Врховни суд нашао да захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, у овом делу нема законом прописан садржај.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Градимира Налића и Душана Игњатовића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев у односу на повреду закона наведену у изреци одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП и члана 484. ЗКП, захтев одбацио и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић